

LESSON 8

**THE BUDDHA AND THE FARMER,
KASIBHARADVAJA**

Once the Buddha was in the village of Ekanala in Magadha. The rain had fallen and it was sowing time. In the early morning when the leaves were still wet with dew, the Buddha went to the field where **Kastbharadvaja**, a Brahmin and farmer, had five hundred ploughs at work. When the Blessed One arrived, it was the time for the Brahmin to distribute food to the workers. The Buddha waited there for his alms food, but when the Brahmin saw him, he sneered and said:

သင်ခန်းစာ (၈)

မြတ်စွာဘုရားနှင့်ကာသိဘာရဒ္ဒါဇ လယ်သမား

တခါသောအခါတွင် မာဂဓတိုင်းပြည် ဧကနာလရွာကြီးတွင် မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးနေထိုင်နေ၏။ မိုးတွေရွာသွန်းချိန်မိုးရာသီ လယ်ထွန်ကြသော အချိန်ဖြစ်လေသည်။ နံနက်ခင်း သစ်ရွက်များ မိုးငွေ့များစိုစွတ်နေသော တစ်ချိန်တွင် ကာသိဘာရဒ္ဒါဇပုဏ္ဏားသည် လှည်းငါးရာနှင့် လယ်ထွန်နေသော လယ်ကွင်းဆီသို့ မြတ်စွာဘုရား ကြွရောက်လာလေသည်။ ပုဏ္ဏားသည် သူ၏လယ်သမားများကို အစားအသောက်များ ပေးဝေနေချိန်တွင် မြတ်စွာဘုရားရောက်ရှိသွားလေသည်။ မြတ်စွာဘုရားဆွမ်းရပ်ခံသည်ကို မြင်သောအခါ ပုဏ္ဏားက မျက်နှာရွံ့၍ ဤသို့ဆိုလေသည်။

“I plough and sow, and having ploughed and sown, I eat. O ascetic, you also should plough and sow, and having ploughed and sown, you should eat.”

“O Brahmin, I too plough and sow. And having ploughed and sown, I eat,” replied the Buddha.

The puzzled Brahmin asked, “You claim that you plough and sow, but I do not see you ploughing?”

The Buddha replied:

“IT sow faith as the seeds. My discipline is the rain. My wisdom is my yoke and plough. My modesty is the plough-head. The mind is the rope. Mindfulness is the plough-share and the goad.”

“ငါ့လယ်စိုက်တယ်၊ ငါရိတ်သိမ်းတယ်၊ ငါလယ်ထွန်၊ ယာစိုက်လို့ရတဲ့ ကောက်ပင် စပါးပင်ကို ငါရိတ်သိမ်း သုံးဆောင်တယ်။ အို အသင်ရသေ့ သင်သည် လယ်ယာလုပ်၊ ရိတ်သိမ်းသင့်သည်။ ကိုယ်စိုက်ပျိုးထားသော လယ်ယာမှာဘဲ ကိုယ်ရိတ်သိမ်းစားသောက်သင့်သည်။”

“အို အသင် ပုဏ္ဏား - ငါလဲ စိုက်ပျိုးလယ်ထွန်ထားပြီးမှ ငါရိတ်သိမ်းစားသုံးတာပါ” ဟု ပြန်လည် ဖြေကြား လေသည်။

ဆိုလိုရင်းကို နားမလည်ဘဲ ဖြစ်နေသော ပုဏ္ဏားက “သင်ပြောတော့ သင် လယ်ထွန်ပြီး စိုက်ပျိုးတယ်။ ဒါပေမယ့် သင် လယ်ထွန်တာ ငါမတွေ့ပါလား။

မြတ်စွာဘုရားက ဤသို့ ပြန်ဖြေလေ၏။

“ငါ့ရဲ့သဒ္ဓါတရားဆိုတဲ့ မျိုးစေ့တွေကို လယ်ထွန်စိုက်ပျိုးခဲ့တယ်။ ငါ့ရဲ့ ကြိုးစားအားထုတ်မှု အလေ့ အကျင့်တွေဟာ လိုအပ်တဲ့မိုးရေများဖြစ်တယ်။ ငါ့ရဲ့ ဉာဏ်ပညာလို့ဆိုတဲ့ လယ်ထွန်ပစ္စည်းတွေနဲ့ ပျိုးထောင်ခဲ့တယ်။ ငါ့ရဲ့ ရောင်ရဲ တင်းတိမ်မှု၊ အလိုနည်းမှုတွေနဲ့ လယ်ထွန်တိုးလုပ်ခဲ့တယ်။ ငါ့ရဲ့ စိတ်ဆိုတဲ့ ကြိုးနဲ့ လယ်ထွန်တိုးမှာ ချိထားပြီး သတိဆိုတဲ့ ချွန်းနဲ့ လယ်ထွန်နွားတွေကို ထိန်းပြီး သေချာ ပြီးမြောက်အောင် လယ်ထွန်ခဲ့ပြီးပါပြီ။”

“I am restrained in deeds, words and food. I do my weeding with truthfulness. The bliss I get is my freedom from suffering. With perseverance I bear my yoke until I come to Nibbana. Thus I have done my ploughing. It brings the fruit of immortality. By ploughing like this, one escapes from all suffering.”

After this explanation, the Brahmin realized his error, and said, “May the Venerable Gotama eat the milk-rice! The Venerable Gotama is a farmer since his crops bear the fruit of Deathlessness!” So saying, the Brahmin filled a large bowl with milk-rice and offered it to the Buddha.

The Buddha refused the food saying that He could not accept food in return for His preaching.

The Brahmin fell at the feet of the Buddha and asked to be ordained into the Order of monks. And not long after, Kasibharadvaja became an Arahant.

“ငါသည် အပြောအဆိုနှင့်အစားအသောက် သုံးဆောင်မှုတို့တွင် သတိကြီးစွာနှင့်အလွန်အကျွံ မဖြစ်အောင် ထိန်းသိမ်းခဲ့တယ်။ သစ္စာတရားတည်းဟူသော အမှန်တရားတို့နှင့်အကုသိုလ်ကိလေသာတို့ ကို မြက်ရိုင်းများရှင်းသလို ရှင်းခဲ့ပြီးပြီ။ ဒုက္ခတရားအားလုံးမှ ငါသည် ကင်းလွတ်ငြိမ်းပြီး နိဗ္ဗာန်ရဲ့ ချမ်းသာအတိကို ငါရရှိပြီးပြီ။ ငါသည် နိဗ္ဗာန်ရဲ့ အနှစ်သာရကို လုံ့လကြိုးစားအားထုတ်မှုများဖြင့် ရရှိခဲ့ပြီးလေပြီ။ ဒါကြောင့် ငါလယ်ထွန်ခဲ့ပြီးလေပြီ။ သေခြင်း ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ ရလဒ်ကို ငါရိတ်သိမ်းခဲ့ပြီးပြီ။ ဒီလို လယ်ထွန်ခြင်းဖြင့် သတ္တဝါတို့ ဒုက္ခအားလုံးမှ လွတ်မြောက် ငြိမ်းချမ်းခြင်းကို ရနိုင်ပေသည်။

မြတ်စွာဘုရား ထိုသို့ ရှင်းပြပြီးသည့်နောက် ပုဏ္ဏားသည် သူ့အမှားကို နားလည်သွားပြီး၊ “မြတ်လှစွာသော ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၊ နို့ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပါဘုရား။ အရှင်ဘုရားသည် လယ်သမား ဖြစ်ပြီး သေခြင်းကင်း ရာ မြတ်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အသီးအပွင့်ကို စားသုံးနေသော လယ်ထွန်ပြီးသူဖြစ်ပါသည်ဟုဆိုပြီး ယနာနို့ဆွမ်းကို ပန်းကန်လုံးကြီးတွင်ဖြည့်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ဆွမ်းဆက်ကပ်လေတော့သည်။

မြတ်စွာဘုရားက “ငါဘုရားဟောသည့် တရားကို နာယူပြီးသည့်နောက် ကပ်လှူသောဆွမ်းကို လက်မခံအပ်” ဟု ဆိုလေသည်။

ပုဏ္ဏားကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ခြေတော်အစုံကို ဦးခိုက်ကာ သူ့အားသာသနာဘောင်အတွင်း ရဟန်းအဖြစ် ဝင်ရောက်ခွင့်ပြုပါဟု ခွင့်တောင်းလေတော့သည်။ များမကြာမီ ကာသိဘာရဒ္ဒါသည် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက် ရှိလေတော့သည်။

